

Estivist. tssto 94/14.4.1982

M

KOTKA LAAJAKOSKI PORKKA

Kivikautisen asuinpaikan kaivauskertomus

Timo Miettinen 1981

Kivikautisen asuinpaikan kaivaus Kotkan (v:een 1977 Kymi) Laajakosken Porkan asuinpaikalla. T. Miettinen 1981.

kl. Laajakoski

tl. Porkka 9:5

om. Veli Porkka os. Laajakoski NIKELI

pk. 3042 10 KARHULA

x= 6716 30, y= 492 68, z= 21 kaiv. alue I

x= 6716 47, y= 492 67, z= 21 kaiv. alue II

aikaisemmat löydöt:

KM 10134	saviastianp.
" 10416:1-10	J. Leppäahon kaiv. 1936
" 11679	saviastianp.
" 12231	saviastianp.
" 14922	A-L. Hirviluodon tark. 1960
" 15198	saviastianp.
" 16941	A-L. Hirviluodon tark. 1965
" 17527:1-	M. Huurteen inv. 1967
" 17689:1-188	A. Kehusmaan kaiv. 1968
" 17690:1-106	A. Kehusmaan kaiv. 1968
" 17691	piikärki
" 18116:1-249	A. Kehusmaan kaiv. 1969
" 19532:1-	L. Väkeväisen kaiv. 1973

Pernoon kansak. saviastianp.

Kymenlaakson maakuntamuseo saviastianp. (dep. KM 11679)

Kymenlaakson maakuntamuseo 82:74:1- T. Miettisen kaiv. 1981

=KM 24576:1-204

kertomuksen liitteet:

karttaliitteet 1-8

valokuvat 1-18

Tutkimushistoriaa

Kymijoen itäpuolella n. 7 km Karhulasta luoteeseen sijaitsee pieni joen laajentuma, Laajakoskenjärvi, jonka koillispuolella kohoa luoteesta kaak- koon suuntautuva sora- ja hiekkaharjanne. N. 1,5 km pitkä harjanne, jonka lakea kulkee Karhulasta Nikelin sairaalaan vievä tie, on korkeudeltaan ja leveydeltään vaihteleva ja nykyisin jo varsin pahoin soranoton pirstoma. Kivikaudella on harjanne ollut saarena ja niinpä siitä on löydetty 3 kivi- kautista asuinpaikkaa, Porkan, Nikelin ja Saviojanmäen asuinpaikat (ks.

M. Huurre, Kymenlaakson esihistorialliset kohteet II, Kymenlaakson seutu-kaavaliitto A:16, Karhula 1976, n:ot 13,14,15) (ks. karttaliite 8).

Näistä asuinpaikoista on Laajakoskenjärven koillispuolella sijaitseval- la ns. Porkanmäellä oleva Porkan asuinpaikka vanhastaan tunnettu. 1930-lu- vun puolivälissä löydettiin vesijohdon kaivaustöiden yhteydessä n. 100 m talosta itään harjanteen koillisrinteeltä muutamia saviastianpalasia ja merkkejä tulisijoista (KM 10134). Seuraavana kesänä, 1936, suoritti J. Leppäaho paikalla pienen koekaivauksen (KM 10416:1-10), jossa hän löysi keramiikkaa mm. paikalla erottuneitten matalien neutamaisten laskeutumien pohjalta. (ks. kaiv. kert. top. ark.). Koska asuinpaikalta ei löytynyt muuta kuin keramiikkaa ja hyvää savea oli saatavissa heti rinteen juurelta, esitti Leppäaho 'rohkean hypoteesin', että kysymys saattoi olla lähinnä sa- viastiain valmistuspaikasta, ei niinkään tavallisesta asuinpaikasta. Oma kaivaukseni näyttää jossain määrin tukevan tätä tulkintaa.

A-L. Hirviluodon tarkastuksissa 1960 ja 1965 sekä M. Huurteen inventoin- nissa 1967 (ks. kert. top. ark.) todettiin, että Porkan mäen eteläreunal- le avattu sorakuoppa laajenee jatkuvasti ja samalla tuhoutuu myös tällä alueella olevaa asuinpaikkaa. Huurre huomasi myös Porkan päärakennuksen ja hiekkakuopan reunan välisellä alueella samanlaisia syvennyksiä kuin Leppäahon tutkimalla alueella.

Näin ollen käynnisti esihistoriallinen osasto seuraavana vuonna kaivaus- tutkimuksen sekä em. eteläisen hiekkakuopan reuna-alueella että myös Lep- päahon tutkiman alueen itäpuolella, jossa myös oli jatkuvasti laajeneva hiekkakuoppa. Kaivauksia, joita tehtiin 1968 ja 69, johti A. Kehusmaa (ks. kaiv. kert. top. ark.). Eteläisen hiekkakuopan laidalla tehtyä kai- vausta kutsuttiin kaivausalue I:ksi ja pohjoisen kuopan reunan tutkimusta kaivauslaue II:ksi. Samaa jakoa käytettiin myös allekirjoittaneen kaivauk- sessa (ks. karttaliite 1).

1973 suoritti L. Väkeväinen laajahkon kaivauksen Leppäahon tutkiman ja Kehusmaan kaivausalue II:n lähellä olevan alueen paikkeilla. Koska ko. kai- vauksesta ei ole kertomusta eikä karttoja (löytöluettelo on), oli sen sijoittaminen maastoon erittäin vaikeaa, mitä oli kuitenkin yritettävä oman kaivaukseni sijoittamisen vuoksi. Talon vanhanisännän, Tuomas Porkan osoittamien jälkien perusteella näytti siltä, että Väkeväisen kaivaus on muodostanut L-kirjaimen muotoisen kuvion niin, että kulma on leikannut ylimmän "kodanpohjakuopan" (ks.karttaliite 3), joka Kehusmaan yleiskar- tassa on piirretty hieman liian alas rinteeseen.

V:n 1981 kaivaukset

Kehusmaan kaivauskarttojen ja valokuvien perusteella oli Porkanmäki muuttanut suuresti muotoaan ja ulkonäköään 60-luvun lopulta. Hiekkakuopan reuna oli siirtynyt eteläisemmän hiekkakuopan, kaivausalue I:n kohdalla eteenpäin, luoteeseen n. 150 m, lähelle Porkan rakennuksia ja myös pohjoisempi kuoppa oli laajentunut niin, että ne olivat kasvaneet yhteen yhdeksi laajaksi kuopaksi (valok. 1-2, karttaliite 1). Kuoppien väliin oli jäänyt vain kapea, itään työntyvä kieleke - maanomistajan mukaan lähinnä siksi, että sora oli siinä liian karkeaa ja savipitoista. Hiekkakuopan laajentaminen oli vienyt mennessään Kehusmaan kaivausalue I:n luoteispuolella olevat kodanpohjat 3 ja 4 ja kaivausalue II:n länsipuolella olevan kodanpohjan. Ko. termiä on ilmeisesti syytä käyttää alueella olevista painanateista - Kehusmaan kaivauksissa ilmeni, että painanteiden keskustat olivat niukka- löytöisiä mutta lähempänä laitoja olevista osista löytyi hyvinkin runsaasti keramiikkaa kun taas syvennysten ulkoreunoilla löytötiheys pieneni jyrkästi. Samalla on tietysti tuhoutunut suuri määrä kulttuurikerrosta, ei ilmeisesti kuitenkaan epätavallisen paljon ottaen huomioon talteen saadun aineiston - kaiketi Porkan asuinpaikalla on tuhoutuneen ja talletetun aineiston suhde likipitään normaali, jälkimmäisen ollessa parin prosentin luokkaa.

Kaivausalue I

Kehusmaan kaivausalue I:n viereen, sen pohjoispuolelle oli jäänyt pieni, n. 10 x 30 m:n kokoinen kaakko-luode-suuntainen kaistale harjumaata - Veli Porkka ajatteli sen toimivan jonkinlaisena näkösuojana hiekkakuoppa-alueen eteläpäässä kaivetun lammen rannalla sijaitsevan rantasaunansa ja aktiivisen hiekanottoalueen välillä. Maaperä kaistaleen kohdalla on erittäin hienoa hiekkaa, joten on ilmeistä, että se tulee ajanmittaan osittain sortumaan. Koska kaistaleen lounaisreunalta löytyi muutama saviastian palanen, katsoin aiheelliseksi tehdä pienen koekaivauksen kaistaleen laella (valok. 2, karttaliitteet 1 ja 2).

Kaivaus, joka nimettiin kaivausalue I:ksi, sijoitettiin harjukaistaleen lounaisreunan luoteispäähän, kohtaan, josta löytyi keramiikkaa. Palasia oli löytynyt vain muutama eikä harjanteen reunoilla näkynyt merkkejä kulttuurikerroksesta. Koekuopat viittasivat samaan, joten kaivaus päätettiin tehdä

vain ruuduittain, ilman erillisiä kaivauskerroksia. Kaivettu alue oli 28 m². Kaivetun alueen koillisreuna, joka ulottui kaistaleen keskelle, osoit-
tautui aivan tyhjäksi mutta alueen reunasta, lähinnä ruuduista A3 ja A4
löytyi parisenkymmentä pientä keramiikan palaa, jotka edustavat lähinnä
tyyliä II2. Mitään merkkiä varsinaisesta kulttuurikerroksesta ei voinut
kaivetulla alueella havaita. Merkillepantavin löytö oli ruudusta A4 n.
30 cm:n syvyydestä tavattu keramiikan palanen, joka kuulune tyyliin I2.
Ruudut, joista saatiin löytöjä, kaivettiin n. 40-50 cm:n syvyyteen, muis-
sa tyydyttiin parinkymmenen cm:n syvyyteen.

Harjukaistaleen pohjoisreunassa oleva kanto, jota käytettiin kiintopis-
teenä, vaaittiin lopuksi Laajakoskenjärven pintaan, jonka normaalikorkeu-
teen 13,7 m lisättiin 30 cm:n tulvakorotus. Korkeudeksi saatiin tällöin
20,9 m, joka vastaa suurinpiirtein Kehusmaan saamia arvoja.

Kaivetun alueen eteläreuna on vain 10 m Kehusmaan kaivaman kodanpohja
2:n keskipisteestä. Se, että löytötulos oli näinkin heikko, viittaa siihen,
että Porkan asuinpaikan eteläreuna ei ollut kovinkaan yhtenäinen - kult-
tuurikerros ja löytötiheys on ilmeisesti vaihdellut suurestikin tällä laa-
jakkolla alueella.

Kaivausalue I:ltä saatiin talteen löytöjä seuraavasti:

- saviastian palasia
- kvartsi-iskoksia
- kvartsikaapimia

Kaivausalue II

Kehusmaan kaivausalue II:n kohdalla oli tilanne hiekkakuopan reunaa
havainnoitaessa aivan toinen kuin kaivausalue I:llä. Kuopan reunasta Ke-
husmaan kaivauksen kohdalla löytyi lukuisasti saviastian palasia ja värit-
tynyttä kulttuurimaata. Hiekkakuopan reuna oli siirtynyt Kehusmaan kaivauk-
sen ajoista n. 5-10 m länsiluoteeseen niin, että yksi kodanpohja on hävin-
nyt. Hiekanotto alueelta on maanomistajan mukaan lopetettu pysyvästi vii-
tisen vuotta sitten mutta koska on todennäköistä, että kuopan reuna sor-
tumisen vuoksi siirtyy edelleenkin pästin sijoittaa kaivauksen aivan kuo-
pan reunan päälle, paikalle, jota uhkaa sortumavaara. Kaivaus, joka ni-
mettiin kaivausalue II:ksi, on siis kaivausalue I:n tapaan eräänlainen
pelastuskaivaus (valok. 4,5 , karttaliite 3).

Kaivausalue sijoittui kahden vanhan pienikokoisen hiekkakuopan ja

suuren kuopan väliselle kannakselle. Kaivausalueen lounaisreuna leikkasi Kehusmaan yleiskartan mukaan alueen itäisimmän kodanpohjan reunan mutta merkkejä siitä ei maastossa näkynyt. On myös otettava huomioon, että Kehusmaan yleiskartassa on kodanpohjat merkitty hieman epätarkasti - esim keskimäinen kdmesta kodanpohjasta on piirretty n. 4 m liikaa pohjoiseen. Kaivausalueen itäreuna sijaitsi n. 2,5 m Kehusmaan kaivausalueesta länteen. Kehusmaan kaivausalue on tällöin paikallistettu viljelystien reunassa olevan kaivon perusteella - ainoa käytettävissä oleva maamerkki.

Em. alueelle on ominaista melko jyrkkä kaltevuus - toisin kuin kaivausalueelle I, joka oli melkein vaakasuora - pohjoiskoilliseen viettävä maalaskeutuu vaaitulla 14 m:n matkalla n. 2 m.

Kaivausalue II:n laajuus oli 42 m^2 ja siihen liittyi 5 m pitkä puolen metrin levyinen koeoja, jolla selvitettiin löytöalueen alaraja. (valok. 5 - 18 , karttaliitteet 3-7).

Kehusmaan mielestä ei hänen kaivausalueellaan II voinut erottaa varsinaista kulttuurikerrosta. Näin jyrkästi ei voida sanoa v:n 81 kaivauksen kohdalla, joskin on todettava, että kulttuurikerros oli sekä heikko että suhteellisen ohut. Löydöt loppuivat kaikkialla kaivetulla alueella 3. kaivauskerroksen alkuvaiheessa (kerrokset 10 cm). Kulttuurikerros, joka korreloi selvästi löytötiheyden kanssa, kuten yleensäkin on laita, oli yksivivaisen ilmeetöntä, vailla vahvemmin värjäytyneitä kohtia. Pieniä hiililäiskä oli vain muutamassa paikassa, ruudussa D 10 1. kaivauskerroksen alapinnassa ja ruuduissa F9 ja D 11 2:ssa kaivauskerroksessa. (ks. tasokartat 3,4). Löytöaineiston luonne vastasi hyvin kulttuurikerroksen laatua. Ruuduista löytyi miltei yksinomaan saviastian palasia, n. 8000 kpl. ja niiden lisäksi vain jokunen kvartsikaavin ja -iskos sekä piin palanen. Palanutta luuta löytyi vain muutama sirunen. Kulttuurikerros oli selvästi ohuempi kuin Kehusmaan kaivauksessa, jossa jouduttiin menemään paikoin seitsemänteen kaivauskerrokseen saakka. Nyt ulottuivat löydöt vain yhdessä kohdin, ruudussa D 9, 3. kaivauskerroksen pohjaan.

Vahvin kulttuurikerros ja suurin löytötiheys keskittyi kaivausalueen keskivaiheille ja luoteisreunaan (ks. löytökartat 1-3). Muutamissa kohdin oli ilmeisesti saviastia rikkoutunut kokonaisuudessaan mutta vain alareuna, maata vasten jäänyt osa, on säilynyt - muut palaset ovat hiekkaliikuteltaessa siirtyneet pois. Tällaisia esiintymiä oli mm. ruuduissa F 8, kaiv.krs. 2 (valok. 7), E 10/2 (valok. 8), G 9/2 (valok. 17). Näiltä alueilta saatiin talteen useita pussillisia samanlaisia saviastian palasia, joista ilmeisesti saisi liimattua kokoon suurehkoja astian osia.

Isoja irrallisia reunapaloja saatiin talteen kymmenkunta.

Keramiikan edustama tyyli vastasi hyvin löytökorkeutta, n. 21 m, kuten odottaa sopikin. Miltei kaikki aineisto kuuluu tyyliin II2, vain muutamassa palassa harventunut koristelu viittaa myöhäiskampakeramiikan suuntaan ( ) Keramiikka-aineisto vastaa hyvin Kehusmaan kaivausalue II:n ja Väkeväisen kaivauksen aineistoa, jolle on ominaista Kokkosen mukaan (Jyri Kokkonen, Kymin Niskasuon keramiikkalöydöt. Helsingin Yliopiston arkeologian laitoksen moniste n:o 17) mm. pitäytyminen tyyliin II2, ohuet ja pitkät kampaleimat ja toisen ja kolmannen ulkopinnan koristeluvyöhykkeen väliin jäävä tyhjä pinta.

Kaivauksen mielenkiintoisin erillinen löytö on ruudusta G 10 2. kaivauskerroksesta tavattu reunapala (valok. 11,12, 82:74:). Palasessa taittuu astian seinämä n. 2,5 cm:n päässä reunasta miltei suoraan kulmaan reunaan nähden. Reunapala on koristettu tyyli II2:n ohuilla kampaleimoilla. Kysymyksessä lienee joko lautasmainen astia tai sitten normaalin suuren säilytysastian kansi. Jälkimmäinen selitys lienee todennäköisempi - jos astiat olivat ruuan säilytystä varten, kuten yleensä otaksutaan, tarvittiin niille toki kansi. Se, ettei ko. reunapalalle näytä löytyvän vastinetta maamme keramiikka-aineistosta, jättää sen kuitenkin lähinnä yksinäiseksi kuriositeetiksi.

Kaivausalue II:lta saatiin talteen löytöjä seuraavasti:

saviastian palasia
kvartsi-iskoksia
kvartsikaapimia
pii-iskoksia
piikaapimia
palanutta luuta
kivilaji-iskoksia

Kulttuurikerros ja "aktiivinen" löytöalue loppuivat selvästi kaivausalueen alareunassa, ruutujono 11:n paikkeilla. Koeojan alapäästä löytyi vain yksi pieni keramiikan pala. Koeojan alapää ulottuui lähelle 20 m:n isobaasia. Kehusmaa kaivoi lähelle 19,5 m:n korkeutta mutta toteaa silti, että "jäi selvittämättä, kuinka alas löytöjä olisi ulottunut". Kaivausalueitten alapuolella olevan tilustien yläreuna, jossa hiekkamaa oli hyvin näkyvillä, ei sisältänyt minkäänlaisia merkkejä kulttuurikerroksesta eikä myöskään mitään löytöjä.

Kaivausalue II:n tutkimustulosten voi sanoa tukevan jossain määrin Lep-päähön hypoteesia, että kysymys on ennemminkin saviastioiden valmistuspaikasta kuin tavanomaisesta asuinpaikasta. On myönnettävä, että paikan topografia - jyrkähkösti pohjoiskoilliseen vieävä rinne - eroaa selvästi niistä ympäristövaatimuksista, joita kivikautisella asutuksella yleensä on. Törmän juurella sijainnut savipohjainen merenlahti on puolestaan tarjonnut varmaan raaka-ainetta keramiikkataiteilijoille. Hypoteesin testaaminen vaatisi kuitenkin huomattavasti nykyistä laajempien alueitten tutkimisen, johon kuuluisivat myös "kodanpohjat".

Kaivauksen aikana mietittiin moneen otteeseen, miten yhtenäisiä saviastianpalaryhmiä voitaisiin ottaa talteen hiekköineen. Kaivauksen lopuksi päätettiin tehdä koe ruuduissa F9 ja G9 olevan saviastianpalaryhmän suhteen (valok. 17). Alueen ympäriltä poistettiin hiekkaa kunnes n. 40 x 65 cm:n kokoinen korokemainen alue oli jäljellä n. 15 cm:n paksuisena. Tämän ympärille rakennettiin laudoista kehikko, joka oli hieman näytettä suurempi. "Vormun" ja hiekan väliin valettiin sementtiä, jonka annettiin kuivaa vuorokauden verran. Tämän jälkeen "sähättiin" näyte alustastaan irti pellinpalan ja lastojen avulla ja työnnettiin sen alle jäykkä vanerilevy, jolla koko komeus nostettiin kantotelineen päälle ja vietiin museoon. (valok. 18). Ko. tekniikka ei tietenkään sovellu, jos kulttuurikerros on kovaa ja kivikkoista.

Kiintopisteenä käytettiin ruutujen E8 ja 9 rajalla olevaa kantoa ja siitä 19 m luoteeseen sijaitsevaa maahan juntattua paalua. Edellisen korkeus Laajakoskenjärven pinnasta mitattiin kaivausalue I:n kiintopisteen perusteella ja tulokseksi saatiin 21,16 m, mikä vastaa hyvin Kehusmaan saamia tuloksia.

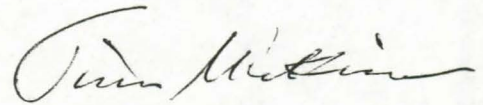
Porkan kaivaus suoritettiin 10.8 - 15.9.81 välisenä aikana. Varsinaista kaivaustyötä voitiin tehdä kuitenkin vain runsaan kolmen viikon aikana epätavallisen sateisten säiden vuoksi. Kaivajien kokemattomuus - kaikki olivat ensikertalaisia - hidasti osaltaan tutkimustyön edistymistä. Kaivajia oli vaihtelevasti 4-7 henkeä, joista suurin osa oli museoon kiinnitettyjä nuorisotyöllistettyjä, kaksi pitkäaikaistyötöntä oli "lainassa" teknisestä virastosta.

Veli Porkka kertoi minulle, että hiekanotossa Kehuskaan kaivausalueen ja nyt tutkitun alueen väliltä oli löytynyt suuri kivetty tulisija, jota museoviraston tutkijat olisivat käyneet kuvaamassa ennen sen hävittämistä. Näin ei kuitenkaan ole tapahtunut.

Porkan kaivaus on ensimmäinen Kymenlaakson maakuntamuseon voimin suoritettu kaivaustutkimus Kymenlaaksossa. Tätä ennen on maakunnallisoin voimin tehty arkeologista tutkimusta G. Rosenin johdolla 40- ja 50-lukujen vaihteessa. Ottaen huomioon erittäin heikon suojelutilanteen etenkin kivikautisten asuinpaikkojen kohdalla, on toivottavaa, että museovirasto suhtautuu edelleenkin suopeasti paikallisiin voimin tehtävään tutkimustoimintaan. Kivikautisten asuinpaikkojen jatkuvaa tuhoutumista ajatellen olisi pelastuskaivausten luontoista kaivaustoimintaa yritettävä tehostaa niin paljon kuin mahdollista.

Kotkassa 12.3.1982

Timo Miettinen

amanuenssi

KOTKA, Laajakoski, Porkka
T. Miettinen 1981

1. Yleistä Porkkan liikkakuo-
pasta louhanta käsin. Kuvan
keskellä kaistale, jonka luoteisren-
nassa kaivausalue I (uoli). Vas-
taustalla mänttien oike. rennassa
kaivausalue II (2 uolta).
60-luvun lopulla, Keltomaa-
vuoden aikana sulki koko liikkakuo-
pahan reuna oikealle olevan vesij-
hännen kolhalla.

2. Yleistä Porkkan liikkakuo-
pasta luoteesta käsin. Keskeksi jäljelle
jäänyt kaistale, jous luoteis-
kaivausalue I. Oikealla säli-
käpylväitten kolhalla Karhu-
lan-Nikelin maantie.

3. Harjakaistaleen luote sijaitseva
kaivausalue I paalutettuna.
Paikalla kaivettiin 28 m²
ilman kerroksia, kockairauk-
sen luoteisesta. Löytöjä saa-
tiin varsinkin viljien välikä ka-
vauksen eteläreuna (vas.) sein
jaitsi noin 10 m Keltomaa-
vuoden kokenpölyä 2:n
keskipisteestä.
Kuva kaakosta.

4. Kaivausalue II idästä. Se sijaitaan suunnilleen muolten väliselle alueelle hiekkakuopan vesioittuneella reunalla. Väkevänsien kasvatus suunnilleen kahden muolen kohdalla.

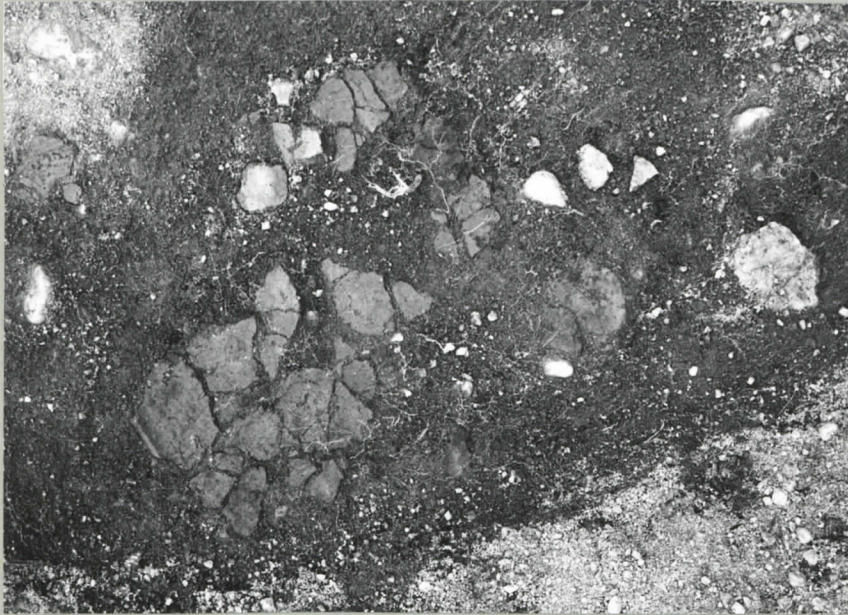

5. Kaivausalue II puutalteen louhausta. Oik. hiekkakuopan ruokottamatta reunan, keskellä pienen kummun edessä ruokoa peitossa kanto, joka toimii biokristallina.

6. Kaivausalue II:n tutkiminen on alkamassa. Edessä oik. jylhistyneistä ruuden F8 keraamikkosäiliö, jossa ruokaa lajonnut reuna. Louhausta.

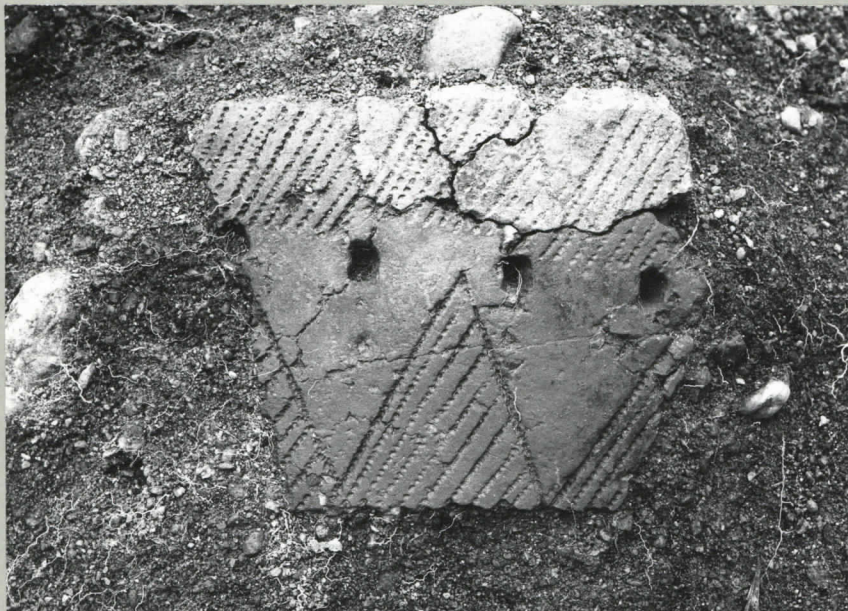
3
KOTKA, Laajakoski, Porokki
J. Miettinen 1981

7. Runkossa F8 1. ja 2. kair.
kerroksen rajalla oleva kera-
miikkaesiintymä, jossa riblon-
lumen sävynsä reun.

8. Runkossa E10 2. kair. kerrok-
sessa oleva keramiikkaesiintymä.

9. Runkossa E9 2. kair. kerrok-
sessa oleva saviasiainpala

4
KOTKA, Lajikosti, Pöytä
T. Miettinen 1981

10. Pöydässä F9. 2. kair. ker-
roksessa oleva keramiikan
pala.

11. Pöydässä G10 2. kair.
kerroksessa ollut jyrkästi
laitava savinastia rennapala
- "laustanen" vai saviruukun
kansi?

12. Emipalanen sivusta löydetty.
Huom. jyrkkiä taite.

5
KOTKA, Saajakoski, Porokka
T. Miettinen 1981

13. Kiviainesalue II:ssä on
päästy 2. kaivauksiterroksen
loppuun. Keramiikkaesiiinty-
miä on saajatti kepeillä.
Lounaasta.

14. Jääteliväki tarjoaa keli-
vit huteijoille. Vas. mv.
Veli Porokka.

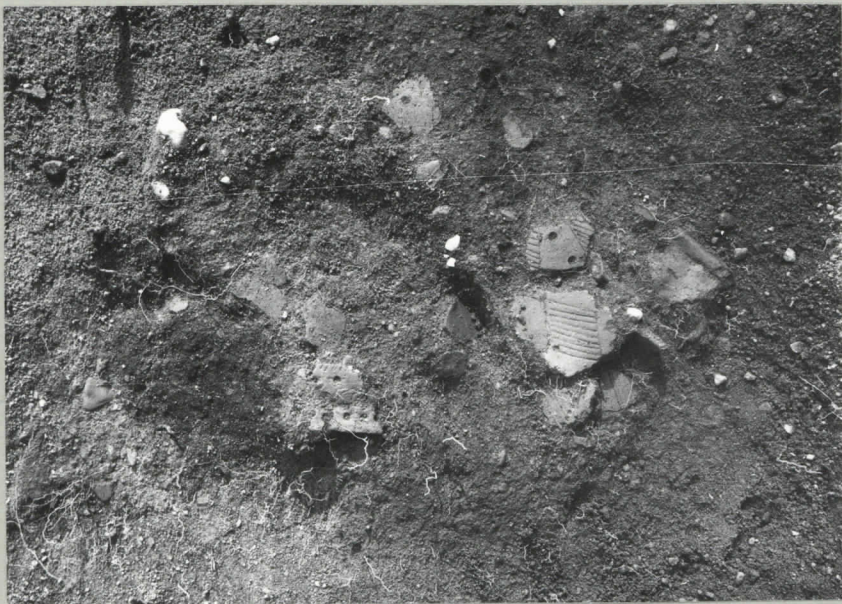

15. Yläkiven kaivauksesta
alhaalta, koillisesta läsin.

KOTKA, Laajabasti, Porokka
J. Miettinen 1981

16. Kaivauksen lähestyessä lop-
puaan. Etualalla tyypillinen
hyvästi roudusta saatu saa-
lis. Rouduissa F9 ja G9
oleva saviasiänpala esiinty-
mä suojattu kepeillä
keillisestä.

17. Roudujen F9 ja G9 rajalla
oleva saviasiänpala esiinty-
mä. Sen var. puolella kivi-
läiskä.

18. Em. esiintymä ympärille
valetaan sementtirengasta
kehikon avulla näytteen
poiskuljetusta varten.

KOTKA (KYMI)LAAJAKOSKI PORKKA

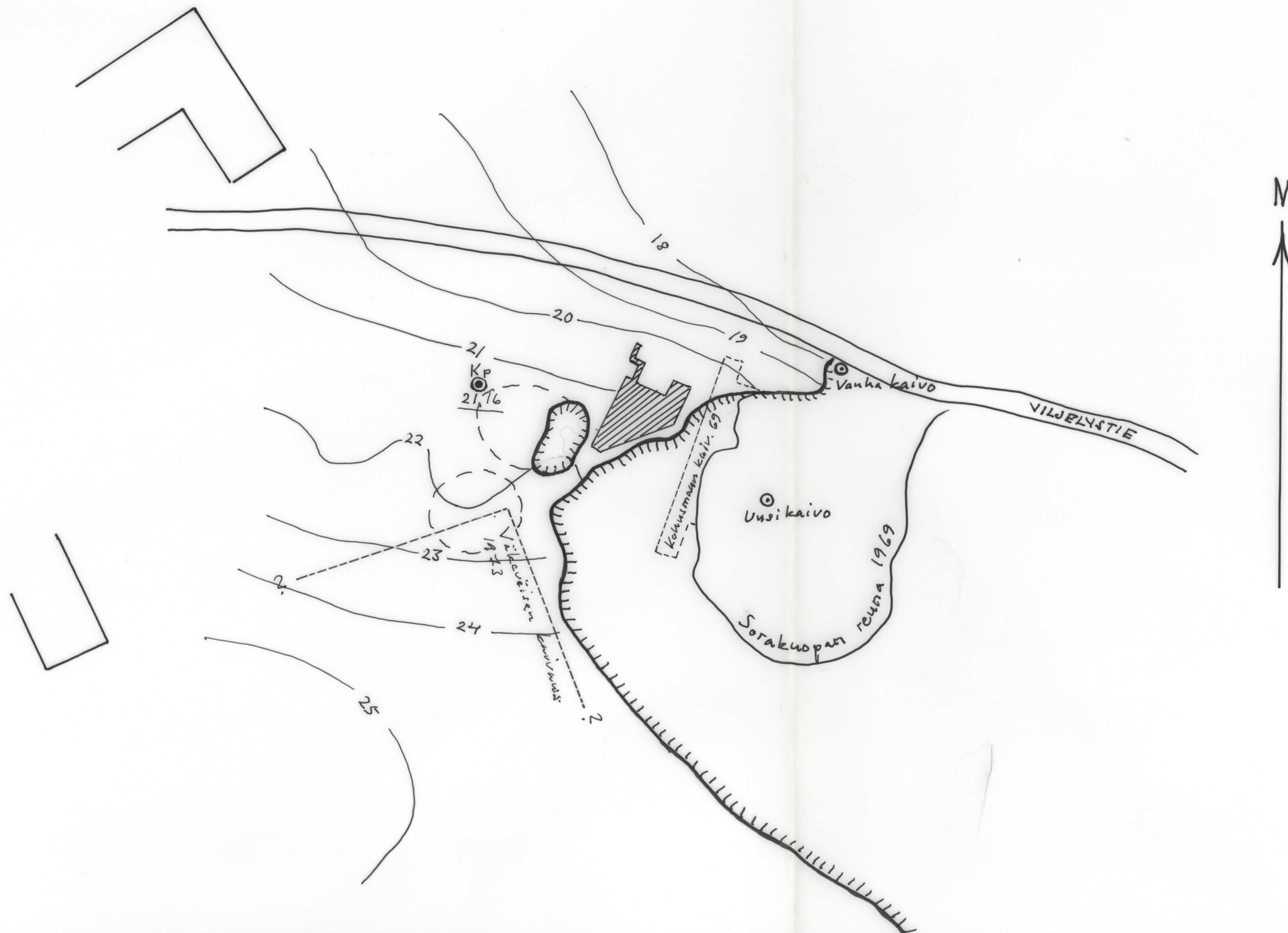
T Miettinen 1981

Yleiskartta

1:500

/// kaivaus

○ "kodanjoulu"

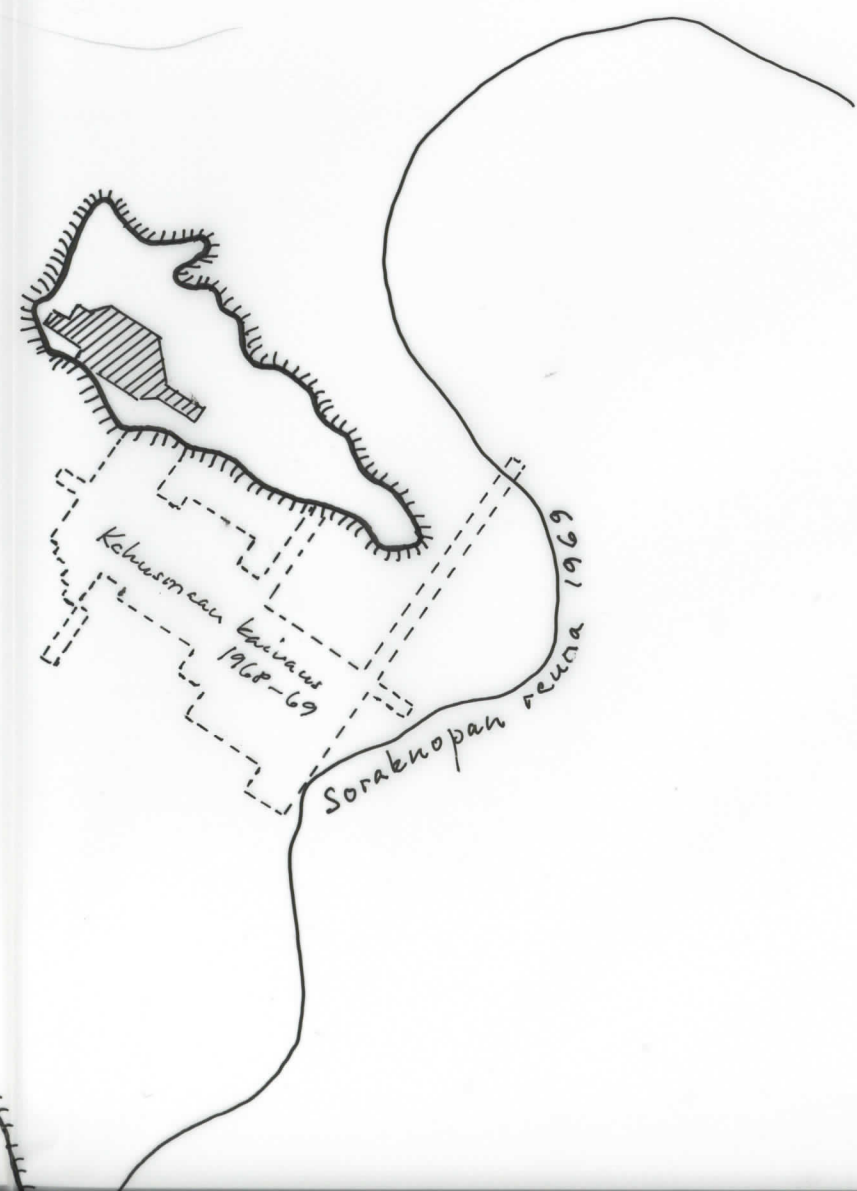

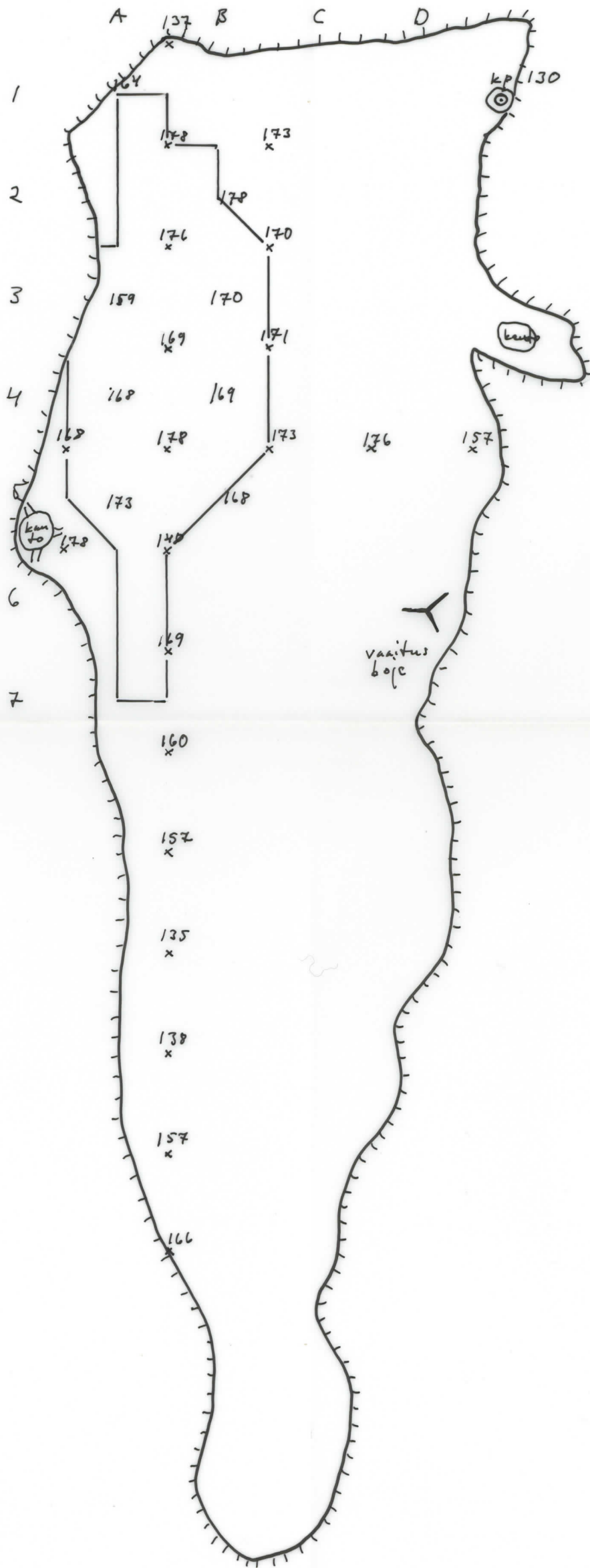
SORAKUOPAN REUNAA

TIE HIEKKAKUOPAN POHJALLE

KARHUKAAN →

hiekkkuoppaa

hiekkkuoppaa

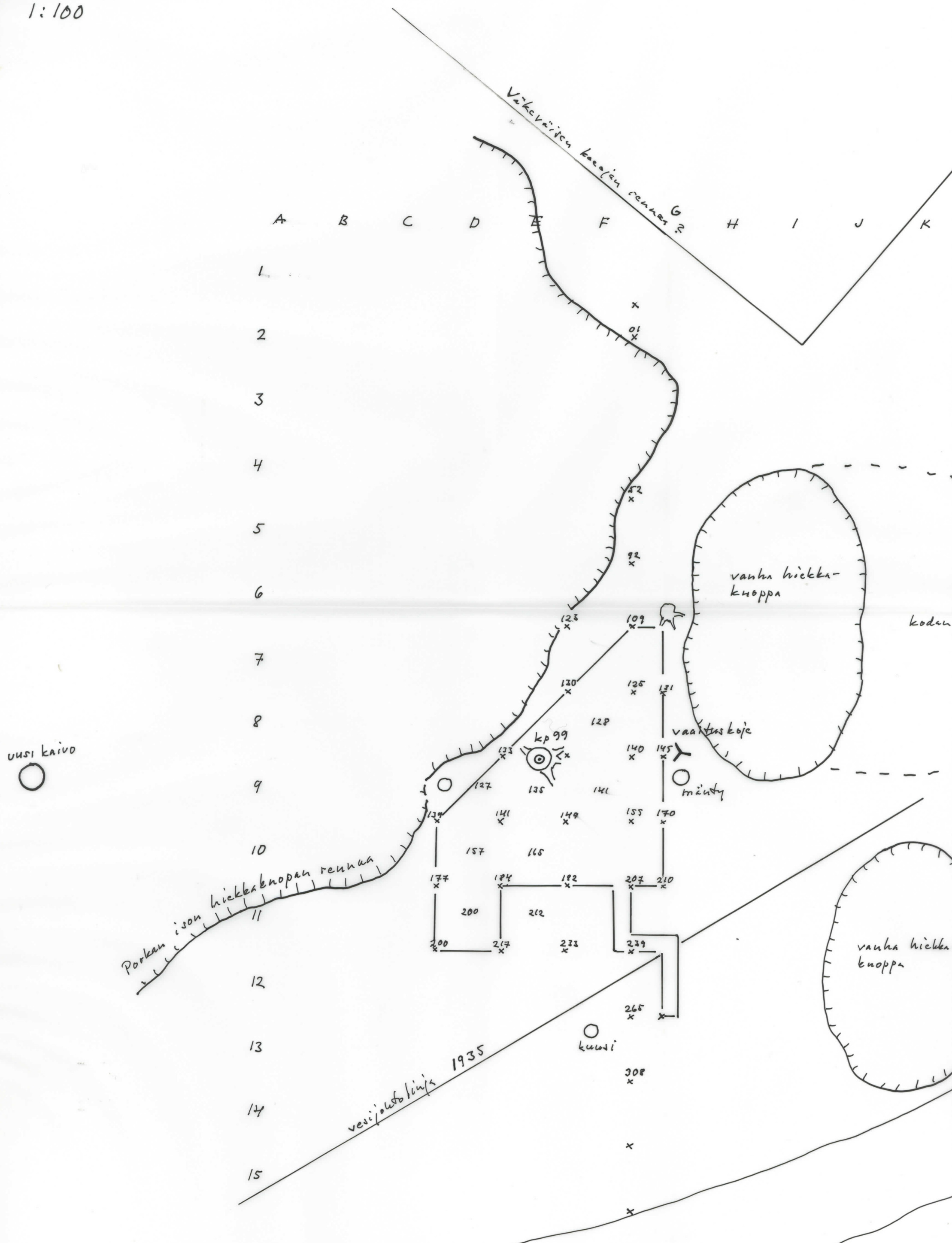
hiekkkuoppaa

Liite 3
KOTKA LAAJAKOSKI PORKKA II

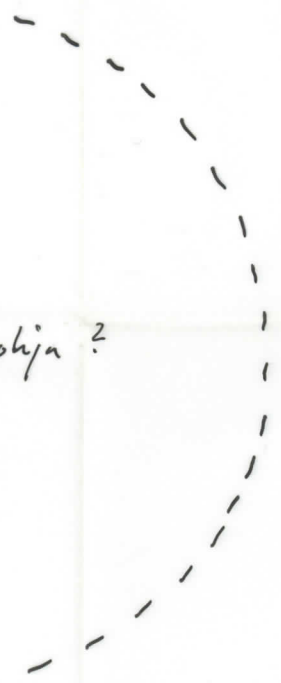
T. Miettinen 1981

Yleiskartta kaivusalueesta

1:100

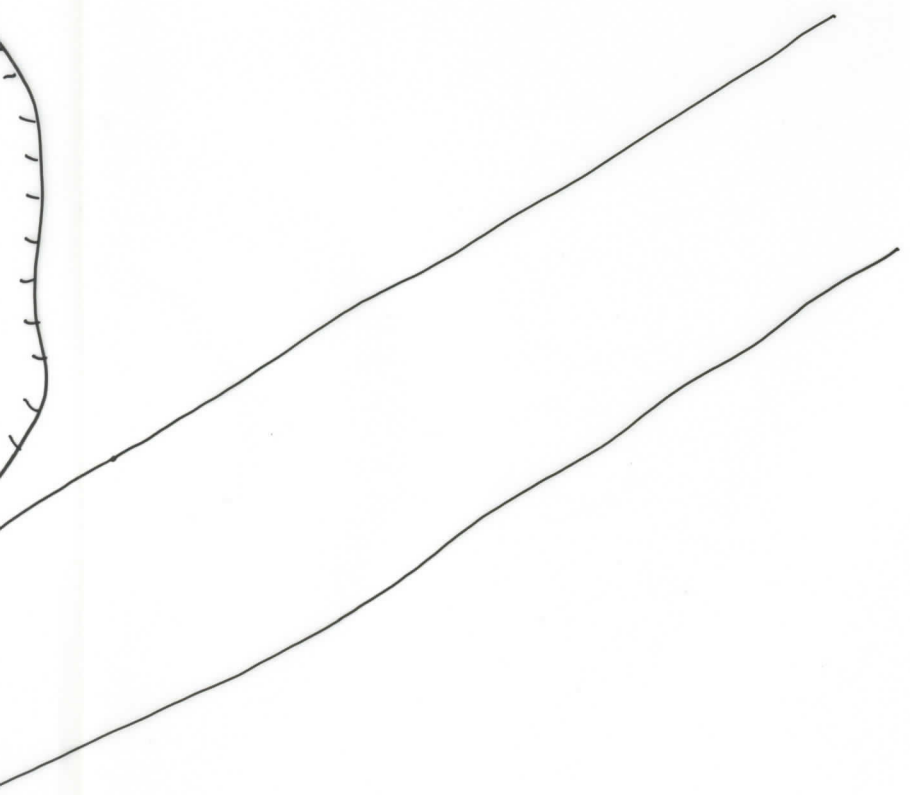

L

shja ?

lp
⊙
147,53

KOTKA LAAJAKOSKI PORKKA II

T. Miettinen 1981

1:50

8

9

10

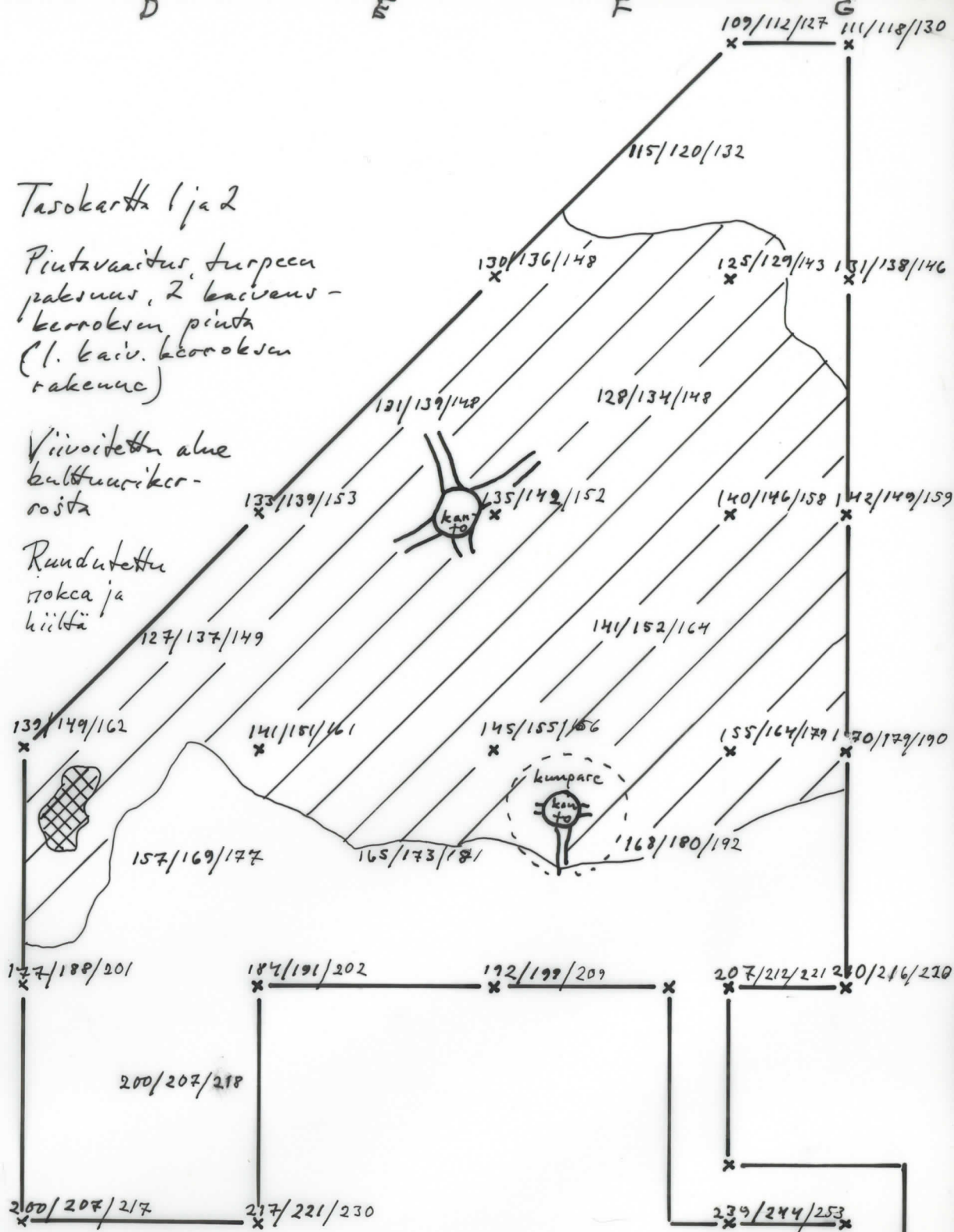
11

Tasokartta 1 ja 2

Pintavaaitus, turpeen paksuus, 2 kaivon -kerroksen pinta (1. kaivon kerroksen rakennus)

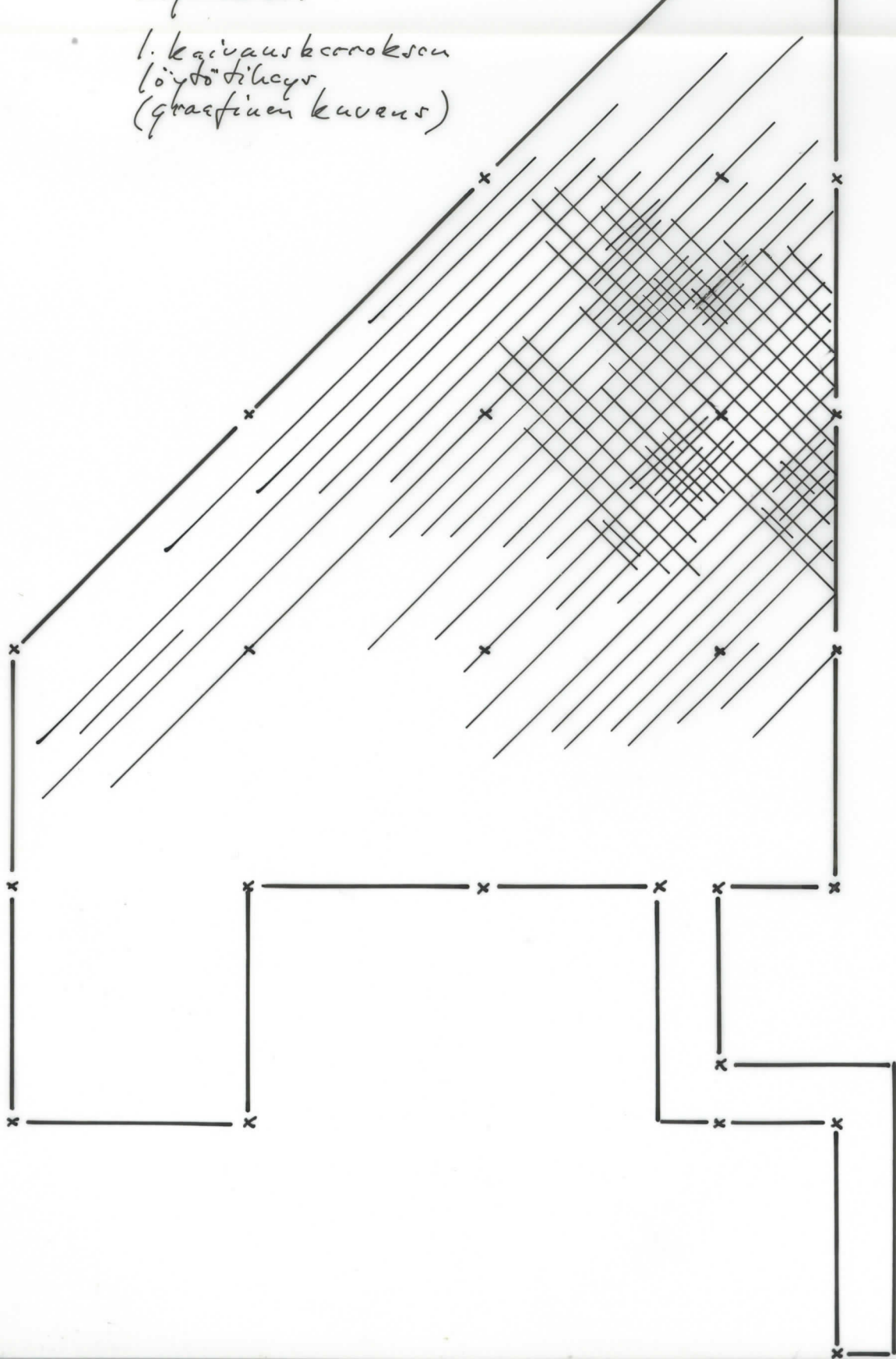
Viivoitettu alue kulttuurikerrosta

Rundutettu rokka ja hiiltä

Löydöskartta 1

1. kaivauksen
löydetilisyys
(graafinen kuvaus)

25/27/279

Liite 5
 KOTKA LAAJAKOSKI PORKKA II
 T. Miettinen 1981

8

9

10

11

D

E

F

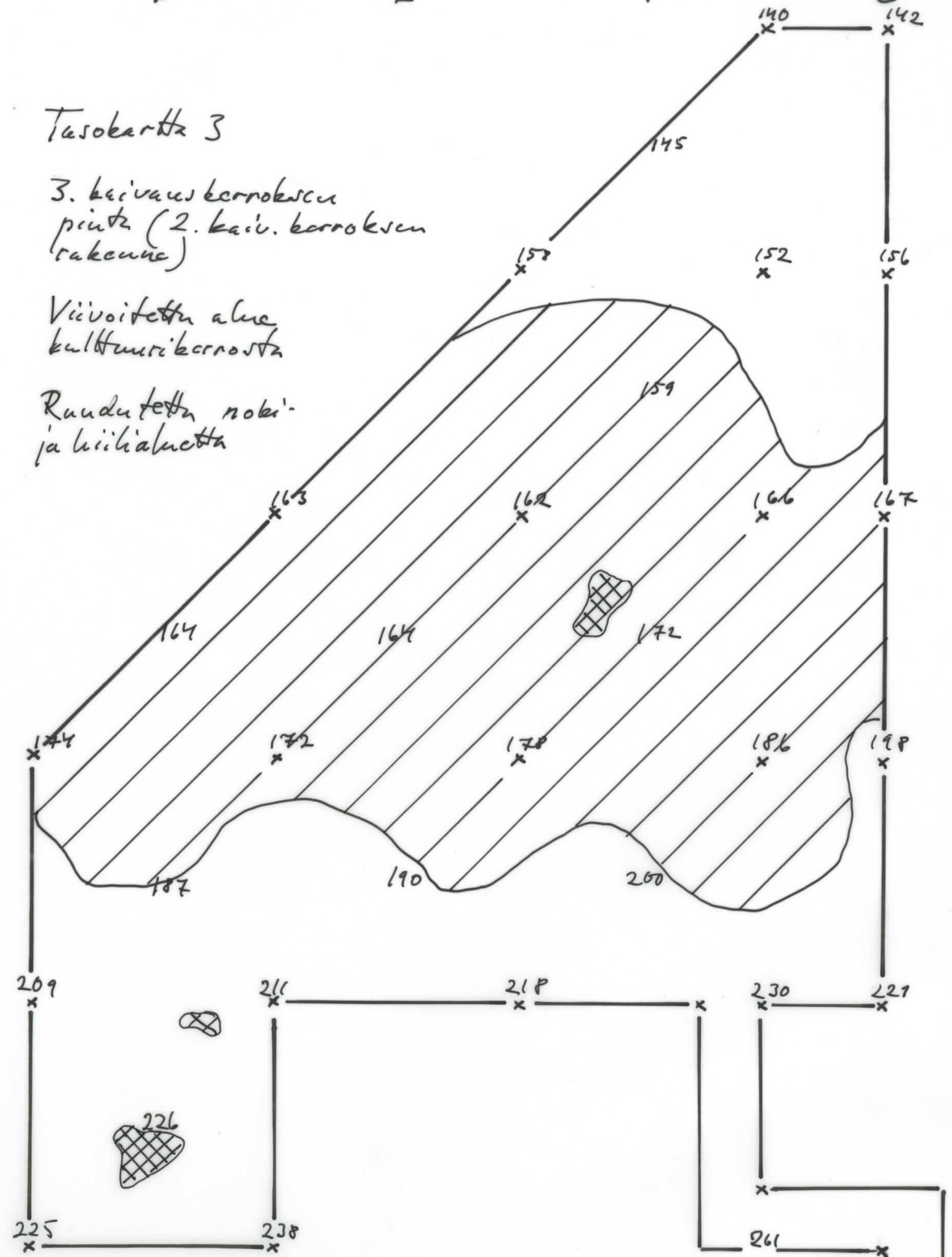
G

Tasokartta 3

3. kaivauksen kerroksen
 pinta (2. kaiv. kerroksen
 rakennus)

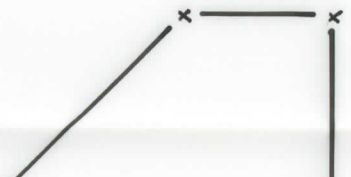
Viivoitettu alue
 kulttuurikerrosta

Ruudutettu roki-
 ja liiliaaluetta

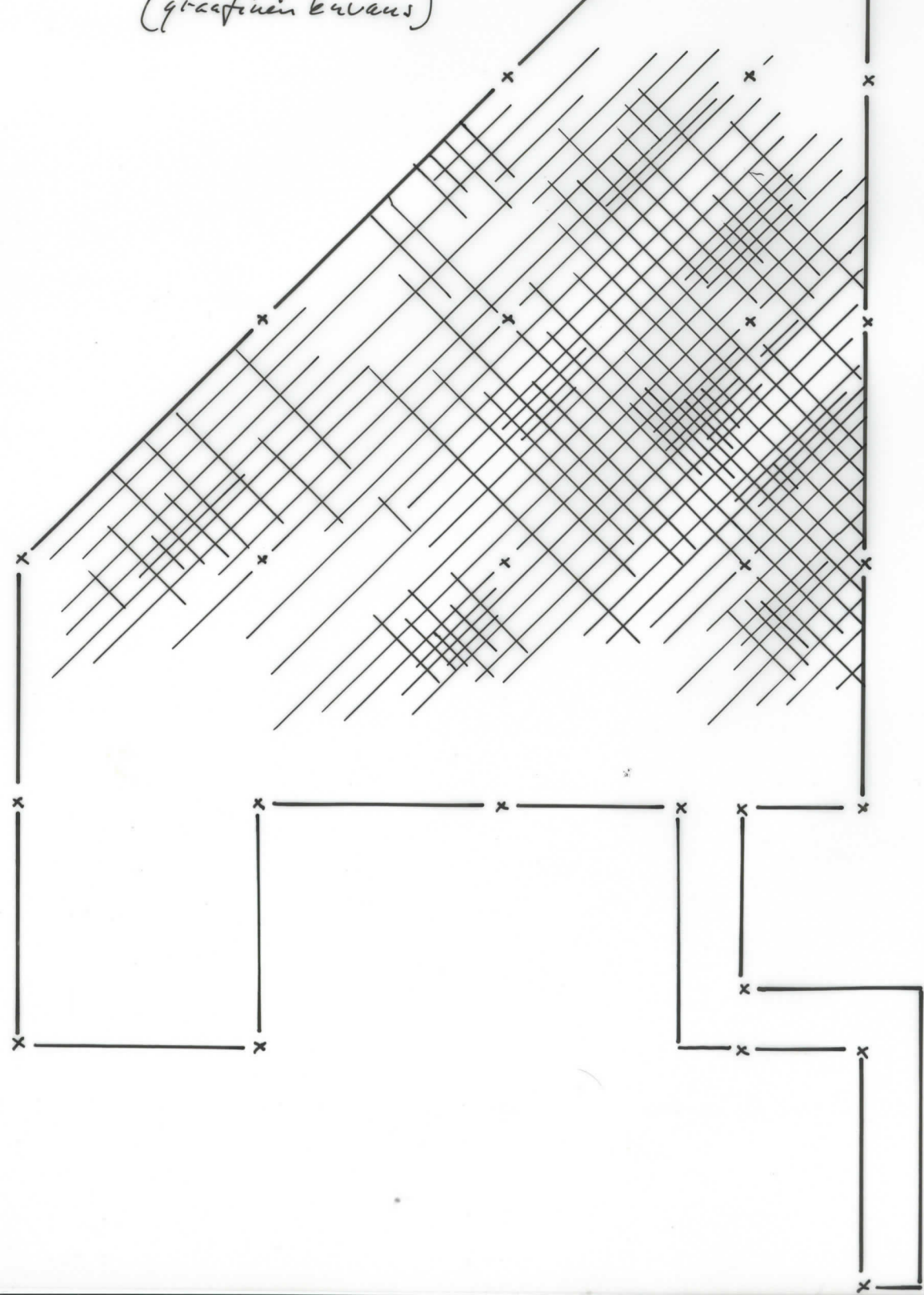

Löytökartta 2

2. kaivauksen kerroksen
 löydöt

(graffiti in kavan)

Liite 6
 KOTKA LAAJAKOSKI PORKKA II
 T. Miettinen 1981
 1:50

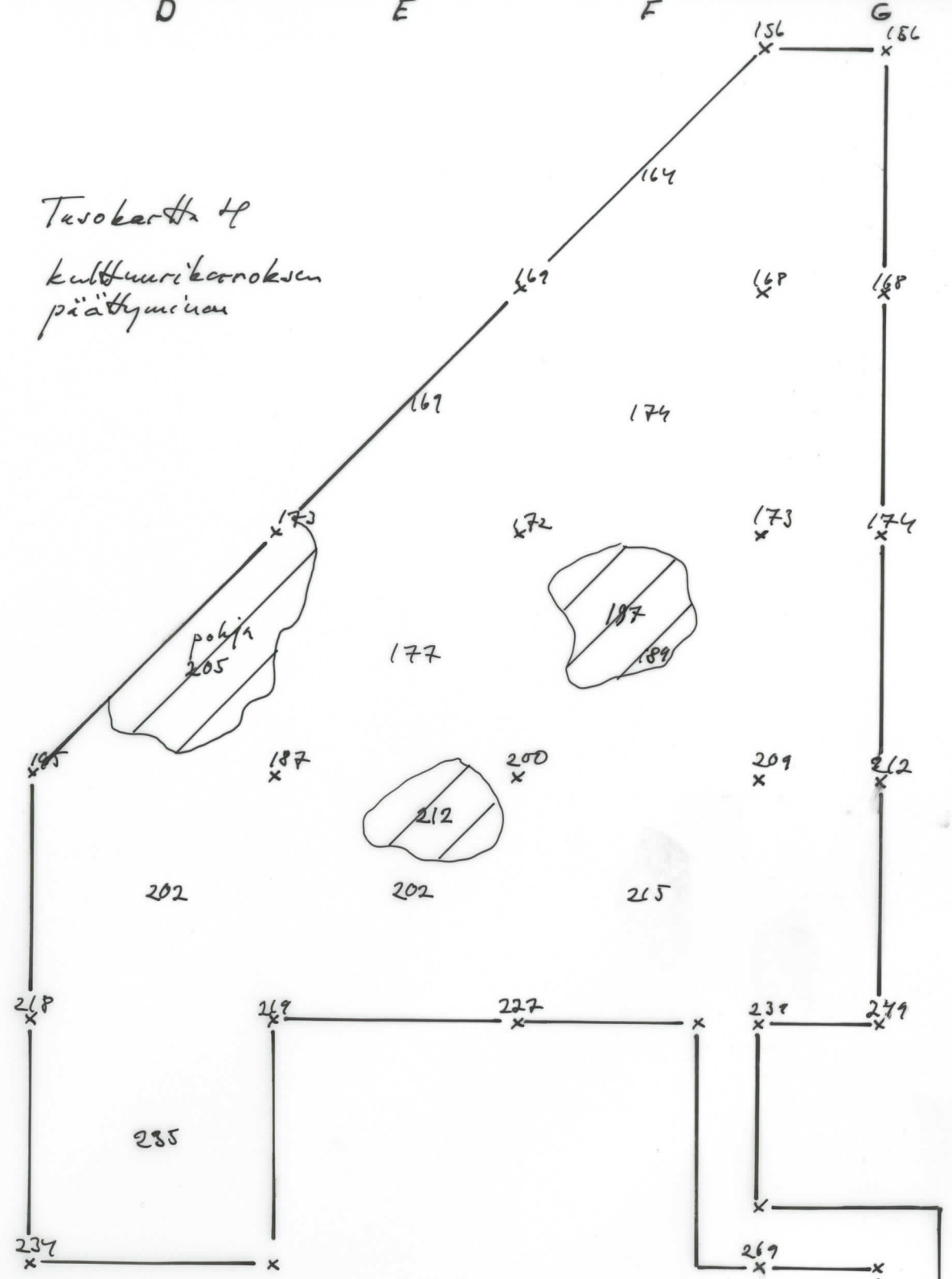
8

9

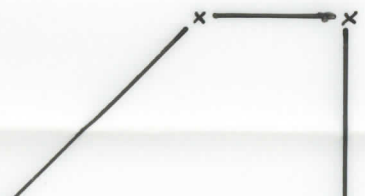
10

11

Tasokartta 4
 kulttuuriperinnön
 päätyminen

Löydökartta 3
 löydöjen päätyminen

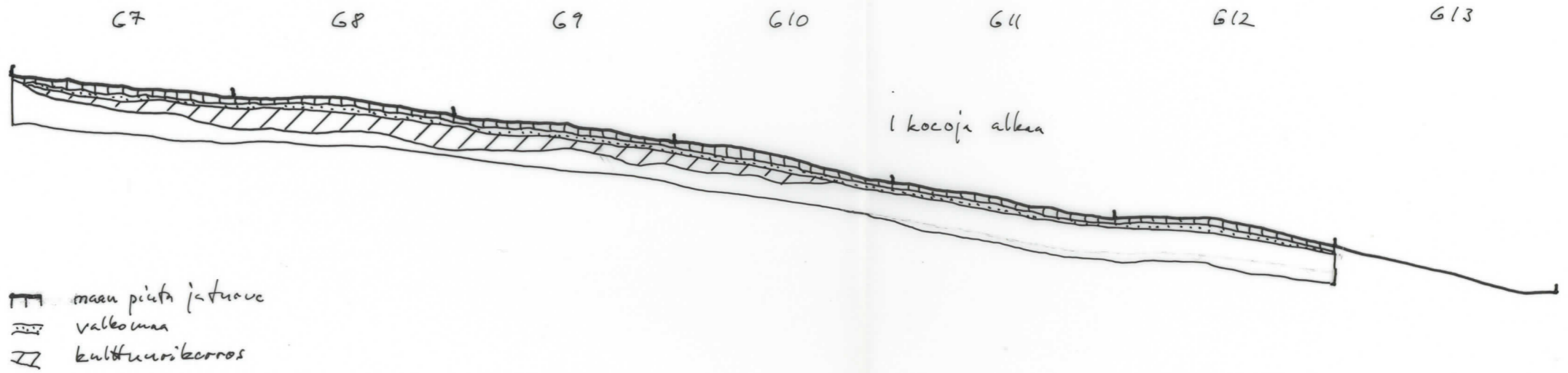
Liite 7

KOTKA LAAJAKOSKI PORKKA II

T. Miettinen 1981

1:50

profiili kaivausalueen luoteispuolelta

T. Mietsinen 1991

